

ERDÉSZETI UJSÁG

szak- és társadalmi lap az erdészeti személyzet részére.

Előfizetési árak:

Egész évre	8 kor. — fl.
Fél évre	4 kor. — fl.
Negyed évre	2 kor. — fl.

Előfizetési díjak, hirdetések s bármily írásbeli közlemények a lap szerkesztőségéhez küldendő.

Megjelenik
minden Kedden.

Hirdetési díjak:

Egy hasábos garmond sor vagy annak helye 20 fl. Ezen kívül minden hirdetésnél 60 fl. bélyegdíj fizetendő. Nagyobb s többszörös hirdetményeknél mérsékelt díjak egyzsége szerint.

Erdősítési jutalmak.

Vezető cikkünket követőleg egész terjedelmében közöljük a földmivelésügyi m. kir. ministerium hirdetményét, melylyel pályázatot ír ki erdősítési jutalmakra, hogy ezek révén buzdítsa azokat, a kiket illet ennek a közgazdaságilag igen nagy fontossággal bíró teendőnek a végzésére.

Az 1879 évi erdőtörvény megalkotásakor belátták a törvényhozók, hogy egyes olyan területeknek, melyeken hegyomlások, hó vagy kögörgetegek fordulnak elő, melyek a szélvesszeknek és vizek rombolásának vannak kitéve vagy végre olyan területeknek, melyeknek felszine futóhomok alakjában elhordásnak van kitéve, a beerdősítése nem csak hogy czélszerű és szükséges, de sőt gyakran életkérdést képez, minek folytán törvényhozásilag intézkedtek, hogy az ilyen területek minél előbb visszaadásának tulajdonképeni hivatásuknak.

A törvény nemes és hasznos intenczióját senki tagadásba nem veheti, mert hiszen az ilyen kopár területek semmi egyéb mezőgazdasági megmivelésre nem alkalmasak, sőt még csak legelőnek sem használhatók, egyrészt azért, mert azokon a tenyészet jóformán teljesen szünetel, másrészt pedig azért is, mert fekvésük a legelő marha részére többnyire vagy megközelíthetetlen, vagy járhatatlan s legföllebb a kecskék találhatnak itt csekély hasznot is alig nyújtó silány legelőt.

A ki a hivatkozott törvényt olvassa s bele

mélyed annak az értelmezésébe, azt fogja hinni, hogy az ilyen területek tulajdonosai kapva kaptak az alkalmon, hogy az előzőleg semmi nemű hasznot nem hajtó kopár területeiket hasznot hajtóvá, sivar vidéküket kellemessé tegyék, pedig hát nem így van, mert ime az erdőtörvény meghozatala óta immár közel egy negyed század telt el s bár a kopárok befásításának ügyében elvitázhatatlanul sok történt, még mindig nagyon távol állunk attól az eredménytől mely a törvény megalkotóinak és végrehajtóinak szeme előtt lebegett. Legjobb bizonyosságul szolgálunk erre a holdaknak azok a százezrei, melyek hazánk minden vidékén kopáron meredeznek az ég felé, szabad lefolyást engedvén a felhőszakadások és záporok víztömegének, melyek megduzzasztván a patakokat és folyókat elsöprik a szegény földmives verejtékes munkájának a gyümölcsét s rombolván rohanásukban az árjukba eső falvak szerényebb anyagból épített viskóit.

A magas kormány minden tőle telhetőt megtett és megtesz arra nézve, hogy az erdősítés hasznos és üdvös munkáját elősegítse, leginkább az által, hogy évente a csemeték millióit vagy teljesen ingyen vagy pedig elenyészőleg csekély költség megtérítése mellett nyújtja azoknak, kik kopárjaik befásítására törekednek, sőt miután még ez a jótétemény sem bizonyult be elegendőnek, ujabban jutalmakat tűz ki azok részére, kik nem csak az önmaguk de a közérdek irányában is fennálló kötelességüket buzgón és eredményesen teljesítik.

A hivatkozott pályázati hirdetmény szerint

jutalomra tarthatnak igényt részben a beerdősített kopár területek birtokosai, részben pedig azok az erdőtisztek, a kik a beerdősítést elrendelik és felügyelik. Kérdjük már most, hogy méltányos és igazságos-e a jutalmaknak ilyenmő kiosztása?

Azt, hogy a kezelő és a felügyeletet gyakorló erdőtisztek a felügyeletük alatt vagy utasításuk szerint végbevitt erdősítések körül tett fáradozásukért jutalomban részesülnek, teljesen okadatoltnak, méltányosnak sőt igazságosnak tartjuk, mert hiszen az ő erélyük, szakértelmük és az ezekkel párosult buzgóságuk nagy mértékben hozzá járul a siker biztosításához, de hogy miért kapja a jutalmat a beerdősített kopár terület tulajdonosa, ezt csakugyan véges eszünkkel nem vagyunk képesek felfogni. Hiszen a mit az erdősítés terén a terület tulajdonosa tesz, azt a saját jól felfogott érdekében és a saját hasznára cselekszi, mert a sikeres munka gyümölcsét ő vagy jogutódai fogják majd idővel élvezni. A jutalmazásnak itt alkalmazott elvét alapul véve ugyancsak meg kellene jutalmazni mindazokat, kik például legelőiket vagy kaszálóikat feltörve, azokat buzatermő s így értékesebb földdé változtatják. Az érdemet ugyan itt sem lehet teljesen elvitatni, de miután a munka sikere már magában véve anyagi haszonnal jár, talán mellőzni lehetne a pénzbeli

jutalmazást s megelégedni diszoklevelek vagy érmek kiosztásával.

Igen, de hová legyen akkor a jutalmak másik fennmaradó része? Vajjon hová és mire kell ezt fordítani?

Az erdőtisztek kiadják a parancsot az erdősítés foganatosítására, sőt a mennyiben azt irodai munka által nagy mértékben igénybe vett idejük engedi, hébe-korba talán azt meg is tekintik, szakszerű és hasznos utasításokat adnak és kinek adják ezeket? Az erdőörnek, a kin egyedül fordul meg a munka tulajdonképeni eredménye és sikere.

Kérdezzük már most, hogy milyen okok azok, melyek az erdősítéseket vezető, azok sikerét folytonos utánjárással, utánnézéssel biztosító erdőörnek a jutalmak kiosztásánál való mellőzését indokolják? Hiszen tudvalévő dolog az mindenki előtt, ki a dolognak fenekére tekint, hogy éppen az erdőör az, kin az erdősítés sikere megfordul. Ő az, kinek utánna kell néznie a talaj előkészítésének, a csemeték alkalmas voltára való megvizsgálásának, az ő kötelessége a megfelelő szakavatottsággal és gyakorlattal bíró munkásokat kikutatni, felhajtani, nekik a hajnali pitymalattól az esti szürkületig utasításokat adni, velük évdni, a kiültetett csemetéket nyár hozsant gondozni és ápolni s mikor mindezt szinte emberfeletti

TÁRCZA.

Jó tett helyébe jót ne várj.

Bizon beteljesedett rajtunk is, már mint rajtam és kedves feleségem is ez a magyar közmondás. Szomorú és mindennapi történet ez, de azért csak elmondom, egyszerűen, a maga igazságában úgy, a mint megtörtént, hadd vonja le belőle a tisztelt olvasó a tanulságot.

Történetem a következő:

Házasságomat az ég nem áldotta meg gyermekkel, úgy látszik, hogy egész áldását az én nővéremre árasztotta, kinél ugyancsak volt gyermek bőviben: hat leány és két fiu, a mi bizon elég nagy teher az olyan szegény embernek, mint a milyen a sógorom volt. A derék ember főkertész volt egy uradalomban elég

tisztességes javadalmazással s ez talán ki is futotta volna a becsületes megélésre és ruházkodásra, de hiába volt az, a ki megkeresse, mikor nem volt az oldalánál olyan, a ki megtakarítsa. Az asszony szép is volt, hiu is volt s egyedüli öröme a jól élésben és cifrázkodásban tellett, a gazdasszonykodás pedig a sutban pihent.

Természetes, hogy az asszony saját elveiben nevelte leányait is, minden igyekezetét arra irányva, hogy mentül jobban tesszenek a férfiaknak. No de oktatása nem is veszett kárba, a leányoknál — a nagyobbakat értem — fogékony szívekre talált. Cifrázkodá, hivalkodás, pletyka, mások leszólása, ezek voltak rendes foglalkozásaik.

Ha olykor rokoni szívének vonzódását követve ellátogattunk hozzájuk, rendesen ilyen fajta foglalkozásoknál találtuk s ha ezért meginteni merésztük, jaj volt a mi szegény fejünknek! De [hisz' igaz: szólj igazat s betörök a fejedet.

A szegény atya hiába bánkódott, hiába emésztette magát, nem tudott gátat vetni az oktalan élet-

erővel megcselekedte, akkor jutalmul ne kapjon egyebet, mint hogy szolgálatadója vagy föllebvalója a vállát megveregesse, megdicsérje, a jutalmat pedig minden fáradozás nélkül ezek élvezzék? Avagy talán olyan kitűnően vannak díjazva az erdőőrök, hogy szoros kötelességeik teljesítése mellett még okuk legyen lelkesedni is az ügyért, melynek sovány kosztot nyújtó szolgálatába szegődtek?

Ha jól tudjuk, az országos erdei alapot leginkább az erdőkárosításokból befolyó birság-pénzek növelik, melyek megszerzésében pedig az erdészeti altiszti személyzetnek jut ki az orosz-lánrész s így mindenkor, midőn arról van szó, hogy ebből az alapból jutalmak osztassanak méltányos lenne azokra is gondolni, kik annak nagyra növelésében tevékeny részt vesznek.

Mindenesetre óhajtható lenne, hogy szakítva a régi s elavult hagyományokkal, az irányadó körök végre valahára meglássák az alantasabbakat is, kiktől az erdészet terén tett munkálkodásukkal kivívott eredményeket elvitatni nem csak hogy nem lehet de nem is szabad.

Pályázat erdősítési jutalmakra.

10.002/1900. sz. — Az országos erdei alapból a magasabb hegységek fensíkjainak, tetőinek és gerin-

czeinek, vagy meredek oldalainak s közgazdasági érdekből erdészetiileg művelendő oly területeknek beerdősítésére, melyeken hegyomlások, hó vagy kőgörgöttek megakadályozása, szélvész és vizek rombolásának, valamint a futóhomok tovább terjedésének meggátlása végett az 1879 évi XXXI. t.c. 165 §-ában megjelölt erdősítés közgazdasági szempontból szükséges, a folyó évre hat nagy jutalmat és tizenkét elismerő jutalmat tűzök ki és pedig:

két elsőrendű nagy jutalmat egyenként 1000 K.-ra, két másodrendű nagy jutalmat egyenként 800 K.-ra, két harmadrendű nagy jutalmat egyenként 600 K.-ra, három elsőrendű elismerő jutalmat egyenként 500 K. három másodrendű elismerő jutalmat egyenként 400 K. három harmadrendű elismerő jutalmat egyenként 300 K. három negyedrendű elismerő jutalmat egyenként 200 K.

Versenyre bocsáthatók mindazok az erdősítések, amelyek a folyó évben nem állami költségen fogantatva lettek, még pedig a nagy jutalmakra, ha egy tagban legalább 25 (huszonöt) k. holdra, az elismerő jutalmakra pedig, ha egy vagy két tagban legalább 10 (tíz) k. holdra terjednek.

Versenyezhetnek erdőbirtokosok, birtokos testületek, polgári, egyházi, vagy urbéres községek s illetve kiknek tanácsa szerint és felügyelete alatt az erdősítés teljesített, feltéve, hogy a jutalom odaitélésének idejében azok az újból létesített és jutalmazott erdőnek még birtokában vannak, illetve azt erdőtiszti minőségben kezelik s az erdősített terület a beerdősítés biztos sikerének elősegítése végett a folyó évtől, vagy az első munkálatoktól kezdve a jutalom odaitélésének idejéig állandóan gondozták, a versenyző területen netalán pótlólag szükséges újabb erdősítési munkálatokat is évenként fogantatosították s a létrejövő erdőnek az

módnak. Hányszor öntötte ki előttünk megtört szívének keserűségét! Hányszor sóhajtott: mi lesz nyolcz árva gyermekemmel, ha egyszer az Úr elszóli tőlük? Félek, hogy majd elzúlik egész családom!

Megtörtént, hogy felgerjedésében hozzánk zavarta őket. „Menjete — úgymond takarékossgot és dolgot tanulni Mari nénétekhez!” El is jöttek, hej! de a télenséghez szokott kisasszonykáknak elfintorodott az orrocskájuk az istálló szagától, a kerti munka pedig kicserepesítette volna finom kacsóikat s a mint neszt vették az ilyen munkáknak, mint ha ostorhegyre kapták volna őket, szedték — vették sátorfájukat s mentek haza léhaskodni.

Szerető rokoni szívünk vérzett ezek látásánál, segítettük is őket a mennyire lehetett legalább a gyermekek ruházásában, de csakhamar beláttuk, hogy az asszonyi hóbort mellett ezzel is több rosszat teszünk, mint jót, így hát elhatároztuk, hogy ha már másképp nem lehet, legalább egyet megmentünk a sok közül. Magunkhoz vettük a negyedik leánykát kinek még

nem volt a szíve annyira megmérgezve, mint három nénjeé. Látni kellett volna, mily igaz örömmel adta át gyermekét a szegény atya! Nem úgy az anya és a nagyobb leányok. Ezek folyton abban mesterkedtek, hogy visszacsalhassák, de a kis leány okosabb volt s mindig azzal felelt:

— Apa úgy sem él soká s akkor hová leszek? Itt jól érzem magamat s a bácsiék leánya maradok.

Bizon nagy örömet szerzett nekünk ezzel a nyilatkozatával, mert láttuk, hogy gyermeki szíve fogékony a háladatosság iránt.

A szegény atya mindig jó tanácsokat adott gyermekének s midőn halálos ágyánál megjelentünk, olyan szivrehatóan kért, hogy ne hagyjuk el azután sem kis árváját, hanem neveljük fel istenfélelemben.

Az atya meghalt s letelt a gyász ideje is. A mi kis erdei gerlénk szép, viruló hajadonná fejlődött s örömtől repdeső szívvél hallgattuk a sok dicséretet, melylyel minden oldalról elhalmozták.

erdőtörvény 2., illetve 4. §-a szerint való kezelése iránt intézkedtek.

A jutalmak az 1905 évben fognak oda ítéltetni s a jutalomdíj kétharmadrésze az erdősítés költségeit viselő erdőtulajdonost, egyharmadrésze pedig az erdősítést teljesítő erdőtisztet fogja illetni.

A jutalmakat az országos főerdőmester, vagy helyettesének elnöke alatt erdőtisztekből alakított öttagu bizottság ítéli oda az erdősítés sikerének beigazolása után a teljesített erdősítés közérdekű becsének sorrendje és minősége szerint.

A bíráló-bizottság ítéletének alapjául szolgálnak az illetékes közig. erdészeti bizottságnak s illetve a kir. erdőfelügyelőnek a versenyre bocsátott erdősítések felett adott javaslatai és a bíráló-bizottság részéről esetleg teljesítendő helyi szemlék.

A kik a kitűzött jutalmakra pályázni kívánnak, azok a folyó év tavaszán történő erdősítést legkésőbb folyó év július hó végéig, a folyó év őszén történő erdősítést legkésőbb folyó évi december hó 25-ig az erdősítés helyének, telekkönyvi számának, a terület nagyságának (k. holdakban) az erdősítésre használt fanemek illetve fanemeknek s utóbbi esetben azok elegyarányának pontos megjelölése mellett nálam jelentsek be. A pályázati feltételek meg nem tartása a versenyből való kizárást vonja maga után.

Budapest, 1900 évi február hó.

Földmívelésügyi m. kir. minister.

Névjegyzéke

azoknak az erdészeti és vadászati alkalmazottaknak, kik az országos erdészeti és vadászati altiszti nyisdíj és segélyegyesületbe leendő belépésüket bejelentették,

Sor-sz.	Neve	Lakhely	Megye
37.	Pilnik András	Malomháza	Sopron
38.	Bakk Ferencz	Púj	Hunyad
39.	Haniszko István	Lőcse	Szepes
40.	Paulinyi József	"	"
41.	Jachmann Károly	"	"
42.	Barna László	Hátszeg	Hunyad
43.	Mészáros György	Csesznek	Veszprém
44.	Ziegelhofer Kálmán	Uj-Kér	Sopron
45.	Haller József	"	"
46.	Szabó József	"	"
47.	Szauer István	"	"
48.	Horváth István	Iván	"
49.	Csákán József	Kapuvár	"
50.	Varga István	Himód	"
51.	Horváth Mihály	"	"
52.	Horváth János	Iván	"
53.	Tóth József	"	"
54.	Kajtár János	"	"
55.	Répászkó Mihály	Lőcse	Szepes
56.	Baka János	Csurgó	Somogy
57.	Maksay Lajos	Déda	Maros-Torda
58.	Nagy János	"	"
59.	Kozma Sándor	"	"
60.	Ambrus István	"	"
61.	Tanhoffer István	Oása	Szeben
62.	Pászku János	"	"
63.	Holló János	Uj-Massa	Borsod
64.	Grüner Mihály	Hámor	"
65.	Kolos István	Nyék	Sopron
66.	Ecker János	"	"
67.	Alakszai János	Feldebrő	Heves
68.	Lőrincz János	Felső-Nána	"
69.	Mezey György	Marczali	Somogy

Bezzeg másképp ment az élet az elárvult családnál. A mint letelt a gyászév, akkor kezdődött még csak a cifrázkodás, hivalkodás, kérők fogdosása s az anya is a leányok is irigy szemmel nézték a mi kis gerlénket s különösen az utóbbiak féltek, hogy hamarabb akad szerencséje, mint nekik. Az anya egyszer megkísérelte haza csalni, mert — mint mondá kisasszonyt akar belőle csinálni. No — mondok — ha csak ksiasszony kell, van az neked most is elég, mi pedig jóra való, gondos gazdasszonyt akarunk belőle nevelni.

No de az ő dicsőségük sem tartott sokáig; addig, míg a régi uraság a jó nyugdíjat és a kényelmes lakást adta, még csak ment valahogy, de bezzeg, mikor az uradalom is gazdát cserélt, a nyugdíjat csekély kegydíjra szállította le s a lakásból kitette a szűrüket.

Ez alatt a mi gerliczénk tovább szorgalmatoskodott, de mi is megtettünk minden lehetőt, hogy szellemileg is kiképeztessük s bár ez szerény erdőőri javadalmazásom mellett kissé terhemre esett, szívesen-

tettem. Jó segítségemre volt ebben derék plébánosunk, ki erre a célra szinte szép áldozatokat hozott.

Az idő haladtával jelentkezett a vőlegény is és a fiatal jegyesek hálás szívvél mondogatták, hogy majd meg fogják ők még halálni gondoskodásunkat s gyámoltóink lesznek öreg napjainkban. Bár erre soha sem számítottunk, mégis jól esett szívünknek a háládatosság eme szavait hallani, annál keservesebb volt azonban később csalatkozásunk.

A mátkaság bizonyosokok miatt tíz hónapig tartott s ezt az időt nevelt leányunk anyja és nénjei jól felhasználták arra; hogy a fiatalok szívét tőlünk elidegenítsék.

Egy ízben szóba hoztuk a vőlegény előtt azt a mozgalmat, melyet az „Erdészeti Ujság“ nyugdíj egy-letünk megalakítása céljából indított s erre legnagyobb megütközésünkre az ifju így szólt:

— Ez nagyon helyes és jó intézmény, legalább öregségükre lesz valamijök. Az öregek úgy sem kellene ingyen senkinek!

70.	Papp Imre	Mike-Pércs	Hajdu	104.	Stenczinger Sándor , , ,	Mocsonok	Nyitra
71.	Zádory Ferencz	Szilvagy	Zala	105.	Alföldi Gusztáv , , ,	Üregh	"
72.	Schmidt Ferencz	Márczfalva	Sopron	106.	Csicsó Lajos , , ,	Szilagy	Pest
73.	Bencze Mihály	Garam-Kövesd	Hont	107.	Pritz Géza , , , ,	Ujbánya	Bars
74.	Bencze Béla	"	"	108.	Strbik János , , , ,	"	"
75.	Zimányi Károly	Vaskoh	Bihar	109.	Kiss János , , , ,	Ebedecz	"
76.	Szullik Frigyes	Morva Szt.-János	Pozsony	110.	Polják Antal , , , ,	Bars-Berzencze	"
77.	Bujdos Albert	Beél	Bihar	111.	Kuth Ignác , , , ,	Tökés-Ujfalu	Nyitra
78.	Licsar János	Szék	Devecser	112.	Makky János , , , ,	Rajka	Moson
79.	Piller Mihály	Kistád	Tolna	113.	Sárkány Gábor , , ,	Petőczy p.	Baranya
80.	Bertalan Ferencz	Nagy-Maros	Bihar	114.	Hitzmajer János , , ,	Szt. Jakab	"
81.	Berindán Vilmos	Felső-Howoród	Szatmár	115.	Fent László , , , ,	Szentkut	"
82.	Klein Gyula György	Gyöngyösoldal	Tolna	116.	Huszár Pál , , , ,	Kis-Németház	Fejér
83.	Lakatos András	Göde-Mesterháza	Maros-Torda	117.	Grozman Antal , , , ,	"	"
84.	Hidvéghi György	Zsalobina	Zemplén	118.	Virányi János , , , ,	V, Kamarás	Kolos
85.	Balogh Lajos	Haláp	Hajdu	119.	Habsó János , , , ,	Murány	Gömör
86.	Nagy Sándor	"	"	120.	Hamko Antal , , , ,	"	"
87.	Barcza Bálint	"	"	121.	Novák Imre , , , ,	Böhönye	Somogy
88.	Tóth Bálint	"	"	122.	Smolenszky Sándor , , ,	Bruckenu	Temes
89.	Zöld Bálint	"	"	123.	Junkert Henrik , , , ,	"	"
90.	Kis András	"	"	124.	Zárva Mihály , , , ,	Krassova	Krasó-Szőrény
91.	Kis Károly	M-Valkó	Kolos	125.	Vindhager József , , ,	"	"
92.	Péter István	Petrosény	Hunyad	126.	Bistye János , , , ,	"	"
93.	Mihalko Jakab	Cserépfalu	Borsod	127.	Répay Albert , , , ,	Sztavna	Ung
94.	Handzó Menyhért	Ó-Massa	"	128.	Polcz József , , , ,	Rácztöttös	Baranya
95.	Oláj János	Karczag J, N, K,	Szolnok	129.	Tyapay Péter , , , ,	Nagy-Bittse	Trencsén
96.	Naszlady Sándor , , , ,	Pilis-Maróth	Esztergom	130.	Novotny Lipót	Kis-Bittse	"
97.	Labuda János , , , ,	Lőcse	Szepes	131.	Sprocha József , , , ,	Petrovicz	"
98.	Soltész József , , , ,	"	"	132.	Szlotik József , , , ,	"	"
99.	Tóth László , , , ,	Garam-Kövesd	Hont	133.	Gregus Lajos , , , ,	Podhorie	"
100.	Rebek János , , , ,	Gyöngyösoldal	Tolna	134.	Szivko Ferencz , , , ,	Kollarovicz	"
101.	Hováth Károly , , , ,	Csáford	Sopron	135.	Bálint Lajos , , , ,	Terpes	Heves
102.	Králik István , , , ,	Kerekret	Sáros	136.	Szekrényesi Mihály , , ,	Szt.-Domonkos	"
103.	Makai György , , , ,	Pankota	Arad	137.	Dupeza Miklós , , , ,	Dobrest	Bihar
				138.	Sroff Antal , , , ,	"	"
				139.	Chiba János , , , ,	Bazin	Pozsony
				140.	Mosberger Márton , , ,	Balta	Heves

Ez bizon hideg zuhanyként hatott a mi mit sem sejtő szerető sziveinkre, de tanulság volt egyuttal arra, hogy: „segits magadon s az Isten is megsegít“

Úgy bizon! Az öregek nem kellenek ingyen senkinek! Vegyetek példát magatoknak kedves kartársak s lássátok, hogy mikép gondoskodjatok jövőtökről!

Ezt pedig mind nem azért mondtam el, hogy bárkit és elrettentsek árvák gyámolításától és nevelésétől, mert hiszen azt mondta az üdvözítő, hogy valamit ezekkel teszünk, azt vele tesszük, hanem inkább azért, hogy ne bizzák magukat öreg napjaikra mások kegyelmére, hanem igyekezzenek megteremteni egyesületünket, mely majd mindnyájunknak gyámolítónk lesz, ha egyszer árvaságra jutunk,

Nevelt leányunk most férje karján köszöntés nélkül halad el mellettünk s valahányszor ezt teszi, mindig felszakítja újból a sebet, melyet a jó cselekedet tudata beheggeszt.

Penk Antal
erdőőr.

LEVELEZÉS.

Toriszka 1900 április 28.

Tekintetes szerkesztő úr!

Becses lapjának folyó évi április hó 24-én megjelent 30-ik számában Podhányi József egy hosszabb cikket közöl, melyben rólunk, a Lőcse városánál alkalmazott erdőőrökről olyan hangon ír, melyet nem szabad megtünnünk, annál kevésbé, mert az ott foglaltak merő valótlanságok.

Igaz ugyan, hogy kartásaim közül többen lapunkat azért nem járathatják, mert a magyar nyelvet mint nem magyar vidék szülöttjei nem bírják, ez azonban korán sem zárja ki azt, hogy éppen olyan jó, vagy talán jobb hazafiak ne legyenek, akár csak cikkkiró s

a magyar nyelv nem tudása nem róható sem a tisztesség sem pedig a szakképzettség rovására, hogy pedig az erdészeti altiszteket oly közel érdeklő mozgalmat éber figyelemmel kísérik és abból részüket kivenni óhajtják, legjobban bizonyítja az a tény, hogy már eddig is többen jelentkeztek az alakulandó egyesületbe való belépésre és a többi eddig nem jelentkezettek is be fognak lépni.

Podhányinak az az állítása, hogy csak hús, bor stb. hordozása és a tehenek etetésére vagyunk alkalmasak, legföllebb csak szánalmas mosolyra indíthat minket, mert hiszen azt megítélni nem az ő feladata, hanem előjárónké.

A mi pedig a mostoha bánásmódot illeti, arra nézve csak az a megjegyzésünk, hogy nálunk minden egyessel értéke szerint bánnak s nekünk eddig nem volt ebben a tekintetben panaszra okunk, volt azonban Podhányi úrnak, kinek magának legjobban kell tudnia, hogy mivel szolgált rá a másoktól elütő bánásmódra s ki jól tudja azt is, hogy miért kellett körünkől távoznia, illetve szolgálatát elhagynia, mit azonban mi, — nálánál kiméletesebbek lévén — nem szándékozunkszellőztetni. Legyen megnyugodva abban Podhányi úr, mi mindig vagyunk legalább is olyan önérzetes férflak, mint a milyén ő, mert ha nem lennének ilyenek, meg sem tűrnének fontos és felelősségterhes szolgálatunkban.

Midőn soraimnak lapunk hasábjain való közlését kérem, egyuttal legyen szabad megjegyezmem, hogy hasonló támadásoknál célszerű lenne a forrás eredete és azok indokltsága felől tájékozódni, nehogy jobb ügyeket szolgáló lapunk igaztalan vádakkal és rágal-makkal, vagy talán a bosszu kitöréseivel halmozassék el.

Üdvözlettel maradtam a szerkesztő úrnak

igaz hive Domián László
városi erdővéd.

A fenti czáfoló soraknak nagyon szívesen adunk helyet, sőt kötelességünk is ezt tenni, mert jogos és méltányos, hogy magát mindenki ugyanott védhesse, a hol támadva lett. Mindenesetre szomorú dolog az, ha valaki valótlanságok írására ragadtatja magát akár túlbuzgóságból, akár pedig egyéb más ok miatt, mert magunknak nem áll mindig módunkban a dolog mélyére lehatatolni mint az ebben az esetben is történt, hol nem tudtuk, hogy kihez forduljunk felvilágosításért. Kérjük ennél fogva lapunk összes barátait, hogy közleményeikben minden melléktekintetet félretéve, mindig a tiszta igazság terén maradjanak s kivált másoknak indokolatlank bántalmazásától tartózkodjanak.

A szerkesztő.

Debreczen 1900 május 5.

Tekintetes szerkesztő úr!

Mióta kedvelt lapunkat olvasom, számtalanszor volt alkalmam hallani az ország különböző vidékein élő kar-

társak panaszát a szerény javadalmazás és a nehéz megélhetési viszonyok miatt. Sok volt eddig is ez a panasz és még sokkal több lehetett volna, mert hiszen a 26—27 számokban megjelent statisztika szerint számunk meghaladja a huszezetet s mégis lapunk alig hatszáznak a szócsőve s így bizon még nagyon sokan lehetnek, kik néma ajakkal viselik terhes sorsukat,

Bizon nehéz a mi sorsunk mindnyájunké, kivált pedig kétséges a jövőnk s az öreg napjainkban való megélhetésünk s ezért ugyancsak igyekeznünk kellene egész erőnk-ből célba vett egyesületünket mielőbb megalakítani, mire nézve legjobb mód, ha, tömegesen jelentkezünk tagokul, hogy az intéző körök már most belássak mozgalmunk fontos voltát s ne gondolják azt hogy az csak néhányunknak a vágya, Igaz, hogy az eszmét nehéz köztünk terjesztetni, mert szét vagyunk szórva az egész országban, sokan olyan dugott helyeken, hogy évek mulnak míg valamiről hírt vesznek; éppen ezért lehetetlen, hogy a szerkesztő ur egymaga minden igyekezete mellett is megfelelhessen a nehéz feladatnak, hanem nekünk, minden egyesnek is segítségére kell sietnünk és környékünkön a nemes eszmét terjesztenünk. Majd ha egyszer már az egyesület megalakult, a dolog magától fog jönni s tagokban tudom hogy nem lesz hiány, mert még a legszerényebb javadalmazás mellett is el lehet viselni azt a csekély évi tagsági díjat, mely hivatva lesz a magunk és családunk jövőjét megalapítani és biztosítani.

Nálunk az erdőszolgákon kívül az altiszti személyzet mintegy 40 főből áll s ezek eddig nyert értesüléseim szerint valamennyien az egyesület tagjaivá óhajtanak lenni, annival inkább, mert az eszmét szeretett főnökeink is helyeslik és pártolják. Ez alkalommal öt kartársat van szerencsém bejelenteni s kérem őket a névjegyzékbe felvenni, egyuttal pedig lapunkból is részükre mutatószámokat küldeni. Azt hiszem, hogy látva a tömegesebb jelentkezést, a még most habozók is elhatározásra jutnak s igyekezni fognak jelentkezésükkel.

Szívélyes üdvözlettel vagyok

igaz hive Balogh Lajos
védkerületi erdőőr.

Különfélek.

Hova pályázzunk? Az Erd. L. IV. füzetében a következő pályázat van:

A dombovári uradalomhoz tartozó Meződi erdőben egy erdőőri állomás f. é. június 1-ére betöltendő. Az erdőőr javadalmazása 600 K. készpénzben, szabad lakás kerttel, 16 m. tűzifa, 3 darab marhatartás. Pályázók felhivatnak, miszerint az erdőőri szakvizsga letételét, korukat, erkölcsi magaviseletüket és a magyar nyelvnek szóban és írásban való birását igazoló okmányokkal felszerelt kérvényüket alólirottakhoz nyujtsák be. Dombavár, (Tolna m.) április 6-án. Honig és Hirsch.

Egy magyar asszony remeke. A párisi kiállítás magyar osztályának számos látnivalója közül több gyönyörű dolgot szolgáltat a magyar nők kezemunkája. Ezek egyike az a szőnyeg, melyet Kabay Dánielné urnő készített. Kézi szövés az egész selyemből való, két és fél méter a hossza, szélessége pedig százharmincz centiméter. Hat hónapig dolgozott rajta négy nő s egy millió csomóból áll a szőnyeg, gobelin átszövással, keleti motívumokkal. A kereskedelmi miniszter látta az Iparművészeti Múzeumban a kiállításon ezt a szőnyeget s ő vette meg kétezer koronáért a párisi kiállítás számára.

Az ember mesterséges növesztése. Erről a kérdésről a „Revue de Revues“ két tanulmányt közöl. Az egyikben dr. Springer, a párisi orvosi fakultás laboratoriumának az igazgatója mindazokról a kutatásokról és felfedezésekről szól, amelyeket ezen a téren tett. Így szól többek között: Csakugyan van egy eszközünk, amellyel sikeres befolyást gyakorolhatunk az ember növesztésére. Kis termetű szülőktől származó gyermekeknek a természet okszerű kezeléssel növelni lehet a fejlődés korszakában. Erre a célra búzából, árpából, zabból rozsából, kukoricából és korpából keveréket készítünk, s ebből két kanálnyit beleöntünk három liter vízbe. A keveréket három óra hosszat főzzük, amíg körülbelül egy liter levet kapunk, azt egy finom szitára öntünk, amely visszatartja az oldhatatlan anyagot. Egy sárgás folyadék az eredmény, amelyben tulnyomó a korpai-iz. Némelyik gyereknek kellemetlen ez ital íze, de végül mindegyik hozzá szokik. Egyébként az izet könnyen módosítani lehet valamivel például cukrozott tejjel. Vérmes gyermekeknél a zabot el is lehet hagyni. Az italt minden nap frissen kell készíteni, a maradékot pedig egyszerűen ki kell önteni, mert könnyen savanyodik és valósággal melegágya a levegőben lévő mikrobáknak.

Szerkesztői üzenetek.

Varga Ferencz urnak, Szt. Domján. A lapot rendesen kedden s csak ritkán szerdán adjuk fel s így postájára csütörtökön meg kell érkeznie. A hiba csak ott lehet. Ha valamely számja véletlenül elmarad, szíveskedjék az ottani postán megreklamálni, mit ez ingyen köteles teljesíteni. **Baka János** urnak, Csurgó. Már eddig is gyakrabban volt alkalmunk foglalkozni a járásiak helyzetével s jövőben is örömmel tesszük, csak a szükséges adatokat szíveskedjenek az érdekeltek közölni. **Pál János** urnak, Lehi puszta. A gyűlés napja az alapszabályok leérkeztenek idejétől függ. Pár nap múlva utazom Budapestre sürgetni a dolgot. Elég sajnós, hogy az ilyen életbe vágó dolgokat olyan soká heverhetik. **Balogh Ferencz** urnak, Ojtor. Lapját rendesen küldtük s így csak az ottani postán lehet a hiba. Most újból megküldtük a 29, 30. és 31. számot.

Felelős szerkesztő és lapkiadó tulajdonos
Podhradsky Emil.

Apró hirdetések.

Allást keres

35 éves, nős, gyermektelen férfi, ki 3 gymnasialis osztályt végzett, a cs. és kir. 38-ik Mollinár ezrednél 3 évig, a m. kir. pénzügyőrségnél 5 évig szolgált s itt szemlést vizsgát is tett; 7 éven át regale- és fogyasztási adó kezelő volt egy nagyobb vidéki városkában s ezt az állását most a bérlet megszűnte miatt volt kénytelen elhagyni. Legjobban szeretne valamely nagyobb uradalom erdészetéhez jutni, hogy ott elméleti ismereteit a gyakorlatiakkal is kibővíthesse s az erdőőri szakvizsgát letehesse. Címe megtudható az E. U. kiadóhivatalában.

1—3

Erdőőri

vagy ehez hasonló állást keres 34 éves katona viselt nős egyén. Ki az erdőőri szakvizsgájáról kitűnő, 18 évi szolgálata után pedig dies éretes bizonyítványokat tud fölmutatni. Szakképessége kiterjed az erdészetieken kívül a nagy és apró vadtenyésztésre és óvására. Alaposan érti a nagybani gyümölcsfa tenyésztést. Szíves ajánlatok kéretnek e lap kiadóhivatalába.

1—3

Eladó

Kétszázharmincz (230) méteres stekár és kis sövény haló, finoman és erős munkával kiállítva. Hól? megmondja az Erdészeti Ujság kiadóhivatala.

1—2

Zoologiai Lapok

képes közlemények a tudományos és gazdasági állattan és vadászat köréből,

szerkeszti: Parthay Géza.

A Zoologiai Lapok gazdasági rovatában állandóan foglalkozik méhészettel és ebtenyésztéssel is. Az elmúlt évben 260 oldalon 130 ábrával illusztrálva jelent meg. E lapot az „Erdészeti Ujság“ előfizetői évi 8 kor. helyett, félévenként 2 korona kedvezményes áron rendelhetik meg. Mutatvány számokat ingyen küld a kiadóhivatal mely Budapesten. Rottenbiller utca 30 szám alatt van.

!! MEGJELENT !!

és 1 kor. 40 fl. beküldése után azonnal bérmentve lesz megküldve a

RÖPIRAT

mely kizárólag az erdészeti altiszti személyzet helyzetével foglalkozik. Az érdekes műnek egy erdészeti altiszt asztalán sem szabadna hiányozni.

Előzetések az „Erdészeti Ujság“ kiadóhivatalának Szászsebes (Erdély) küldendők.

ELSŐ RANGU EGYENRUHÁZATI INTÉZET.

BLUM és TÁRSA

Szerb kir. udv. szállítók, Ő cs. és kir. Fensége József Főherceg udv. szállítói,
A nagyméltóságu Földmívelésügyi m. kir. Ministerium hivatalosan megbízott
erdészeti egyenruha szállítói,
Az „Országos Erdészeti Egyesület” rendes tagjai.

BUDAPESTEN

IV.. Belváros, Sütő utca 2. szám, a Szervitater sarkán.

Saját műhelyeink a házban: Sütő utca 2, Szervita tér 8, Hajó utca 3.

A XVIII. számú, kimerítő tartalmu árjegyzékünk közrebocsajtása alkalmából ajánljuk legkészségesebb szolgálatainkat, minden néven nevezendő, — mesteri szabásu, izlésteljes csinos kiállításu, — erdészeti és erdő altiszti egyenruhák nemkülönbén felszerelési cikkek szállítására.

Hivatalos uton részletfizetésre

is eszközölhetők a megrendelések; az ily megrendeléseket, hosszas gyakorlatunk alatt, — a betekinthező számos elismerő nyilatkozatok tanúsága szerint, — mindenkor, az igen tisztelt megrendelők legteljesebb megelégedésére hoztuk kivitelbe.

POLGÁRI RUHÁK

a legujabb francia es angol divat szezint, szinte jutányos árban készítettnék. — Vevőink kényelmére bármely szakmánkba nem vágó cikket készséggel beszerezünk és a vidéki megrendelések kivitelére különösen kiváló gondot és figyelmet fordítunk,

Óvjuk igen tisztelt megrendelőinket oly czégektől, kik olcsó reklám árak által régi vevőinket megtevesztteni óhajtják, miután jutányosabb árt csak is az anyag és kiszolgálás rovására nyujthatnának. Kivánatra ingyen és bérmentve küldjük meg árjegyzékünket és a hivatalos megrendeléshez szükséges részletfizetési megrendelési ívet. Bármily csekély megrendelés is a lehető legnagyobb figyelem és pontossággal lesz kiszolgálva. Kiváló tisztelettel

BLUM és TÁRSA

Szerb királyi udvari szállítók,
Ő császári és királyi Fensége József főherceg udvari szállítói.
A nagyméltóságu Földmívelésügyi Ministerium hivatalosan megbízott erdészeti egyenruha-szállítói.
Az „Országos Erdészeti Egyesület” rendes tagja.

JUTÁNYOS ÁRAK.

MAGYARHON ELSŐ, LEGNAGYOBB ÉS LEGJOBB NÍRNEVŰ ÓRÁÜZLETE.

Alapított 1847.

János

Brausweller

Szegedben. és kir. kiránsággal

szab. chronometres és műtörés, földalálógja

a remonstain inga-órákban

stb. stb.

ÓRÁK, ÉKSZEREK 10-évi jótállással

RÉSZLETFIZETÉSRE

Képes árjegyzék bérmentve. Javítások pontosan eszközöztetnek.

Nyomatott Stegmann János könyvnyomdájában Szászsebesen.

Figyelmes és pontos kiszolgálás.

Legelőnyösebb beszerzési-forrás.